

re vil så i større udstrækning end tidligere kunne supplere fiskeriet ved anden indtjening. Det er altså en anden mulighed.

Kl. 14.30

Med hensyn til bæredygtighedsaspektet vil »Ny Regulering« betyde, at fiskerflåden og dermed fiskeritrykket bliver reduceret, så det passer bedre til fangstmulighederne. Hertil kommer, at fiskerne får en række muligheder for at skaffe sig de fisk, de har behov for, nemlig gennem sammenlægning og bytning af FKA'er, altså fartøjskvoteandele, og overførselsordninger og deltagelse i puljesamarbejder.

Udsmid er selvfølgelig helt uacceptabelt, og det er i øvrigt ulovligt at udsmide den fisk, der kan landes lovligt. Det er vigtigt, at fiskernes forståelse for bæredygtighedshensynet bliver styrket, og ordningen med fartøjskvoteandele vil betyde, at den enkelte fisker bliver mere opmærksom på bevaringshensyn. Fødevarerministeriet har igangsat et projekt vedrørende fiskeriets egen kodeks for bæredygtigt fiskeri for at styrke selvjustitsen i fiskeriet. Dette er et langt, sejt træk, men »Ny Regulering« er forudsætningen for, at det giver mening at igangsætte denne indsats.

Jeg vil også inden sommerferien igangsætte et serviceeftersyn af de danske fiskeregler for at afdække mulighederne for forbedringer i forhold til bæredygtighedshensynet.

Så alt i alt synes jeg, der er taget godt vare på de spørgsmål, der er rejst med denne forespørgsel. Kun kunne jeg jo ønske mig hurtigere fremskridt og måske en bredere forståelse for, at udvikling af bæredygtighed er en kompleks opgave, og at vi må have rådgivning og saglighed med os i det nødvendige udviklingsarbejde.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Jeg skal takke for ministerens besvarelse, der i hvert fald på et enkelt område indeholdt en åbning, nemlig hvad angår de særlige problemer, der er opstået for den kategori af fiskere, som bliver betegnet som mindre, aktive fiskere, altså MAF-gruppen. Jeg synes da, det er positivt, at ministeren overvejer, hvordan man kan skabe plads for også disse fiskere i fremtiden. Det er det positive, jeg vil sige.

Jeg synes også, det er positivt, at ministeren i hvert fald giver udtryk for en opfattelse af, at det er vigtigt at satse på mere bæredygtighed i

fiskeriet. Ministeren har også ret i, at de kvoter, vi i dag opererer med, er mindre, end de har været tidligere, og at vi må forvente, at det vil være udviklingen fremover, altså at vi på grund af tidligere tiders overfiskeri, på grund af en på mange måder tåbelig bureaukratisk fiskeripolitik fra EU's side, står i den situation, at vi må erkende, at fiskemulighederne er begrænsede.

Men når det er sagt, er spørgsmålet, om den udfordring så løftes mest hensigtsmæssigt ved den FKA-ordning, som er blevet gennemført i et forlig mellem Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Det er sådan set en metode, der, ved at den gør det muligt at kapitalisere værdien af fiskene i havet og belåne dem, næsten naturligt nok må føre til en koncentration af fiskeriet og også til en øget gældsstiftelse af fiskeriet, for det er de muligheder, der foreligger. Man kan låne penge til at opkøbe af andre. Og det har i hvert fald nogle efter vores opfattelse meget entydige og klart negative konsekvenser.

For det første rammer det – det mener jeg godt man allerede nu kan konstatere – meget tydeligt en række små fiskersamfund, det rammer meget tydeligt kystfiskere, og det rammer meget tydeligt fiskere, som har målrettet deres fiskeri til de indre farvande. Der er en tilbøjelighed til, at der i forbindelse med det fiskeri, der nyder godt af muligheden for at kapitalisere værdien af fiskene i havet, muligheden for at låne penge, er tale om store kuttere, om kuttere, som sejler langt væk, og om kuttere, som på både den ene og den anden måde miljømæssigt er mindre bæredygtige end det kystfiskeri, som nu lider skade.

Det er her, vi i øvrigt i lighed med de øvrige partier i oppositionen siger: Hvis man er i den situation, at antallet af fiskere skal reduceres, så synes vi, at man i stedet for, som man har valgt at gøre det med FKA-ordningen, at overlade det sådan til markedskræfterne bør træffe nogle beslutninger om, at der er bestemte former for fiskeri, som man vil stille mere gunstigt.

Det handler om at styrke det kystfiskeri, der miljømæssigt er bæredygtigt, og som lander friskfanget fisk til et voksende dansk marked. Det er dér, hvor vi synes at politikken skulle koncentrere sig, og det er det fiskeri, vi synes man skulle insistere på skulle have en mulighed for at overleve – ikke bare af miljømæssige grunde; ikke bare, fordi det er det mest skånsomme i forhold til fiskene og havet; og ikke bare, fordi det er det fiskeri, som er mest skånsomt, når